

§ 4.

Sager om Idømmelse af Straf efter denne Lov behandles som offentlige Politisager.

Lovens Bestemmelser komme ikkun til Anvendelse, saafremt der ikke efter den øvrige Lovgivning er forfaldt højere Straf.

Den i Lov om Beskyttelse for Varemærker af 11te April 1890 §§ 12 og 13 indeholdte Straffebestemmelse for uhjemlet Anbringelse m. m. af Navnet paa en anden Mands faste Ejendom bortfalder.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft 2 Maanedes efter dens Bekendtgørelse i Lovtidenden.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den bestaaende Retts Regler yde ikke tilstrækkelig Sikkerhed imod, at Varer indbringes i Omsætningen under Betegnelser, som indeholde urigtige Angivelser angaaende Varens Oprindelse og Natur, og som derfor svække Tilliden i Samhandelen og ere til Skade saavel for Køberen som for den hæderlige Producent. Ved Loven om Beskyttelse for Varemærker af 11te April 1890 § 12, ligesom i den tidligere Varemærkelov af 2den Juli 1880 § 17, er der sat Straf for den, der paa Varer, der falholdes, eller paa deres Indpakning uhjemlet anbringer en andens Navn eller Firma eller Navnet paa en anden Mands faste Ejendom eller en andens registrerede Varemærke, saavel som for den, der falholder de paa saadan Maade betegnede Varer. Det, der her beskyttes, er kun Enkeltmands Eneret til Anbringelse paa Varer af hans eget eller hans faste Ejendoms Navn eller hans registrerede Varemærke; Betingelsen for Lovovertrædelsen er derfor, at den, hvis Navn o. s. v. er benyttet, ikke har givet sit Samtykke dertil, og Forfølgelse kan kun finde Sted paa den forurettedes Begæring, jfr. Lovens § 17. Udenfor de Tilfælde, hvor saaledes Enkeltmands Ret er varetaget, maa Beskyttelsen mod Anvendelsen af falske Varebetegnelser for Tiden søges i almindelig borgerlig Straffelovs Bestemmelser om Bedrageri, Kapitel 26, og Falsk § 278, samt i enkelte for særlige Omraader givne Love som Lov om Fabrikation og Forhandling af Margarine m. v. af 1ste April 1891, Lov angaaende Stemping af Arbejder, forfærdigede af Guld eller Sølv, af samme Dato samt Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. af 9de April 1891.

Bedrageribestemmelserne forudsatte imidlertid, forat Forbyrdelsen skal foreligge, at et Salg, hvorved nogen er forurettet, skal være

sket. Den blotte Indførelse heri Landet eller Falholdelse af Varen er saaledes ikke tilstrækkelig; for nogle af Straffelovens Bestemmelseres Vedkommende er der heller ikke ubetinget foreskrevet offentlig Forfølgning, idet efter § 257 Paatale kan bortfalde, naar den forurettede samtykker, og efter § 278, 2det Stykke, Paatale kun finder Sted, for saa vidt Rogen, som er forurettet, begærer det. Dernæst ramme Straffelovens Bestemmelser ikke alle Tilfælde af falsk Varebetegnelse, selv om Salg har fundet Sted. Varens Betegnelse som frembragt eller tilvirket paa et bestemt Sted eller en bestemt Maade vil der næppe altid kunne tillægges den Betydning, at den nødvendigvis maa have været medbestemmende for Køberen; i saa Tilfælde foreligger der formentlig ikke Bedrageri eller en dermed beskaftet Forbyrdelse, blot fordi Varen er bleven solgt med den urigtige Betegnelse, hvorimod det hertil maa kræves, at Køberen udtrykkelig har begæret Varer af en vis Oprindelse m. m. og har faaet Varer, som ikke svarede hertil. Men efter den Udstrækning, som Brugen af Varebetegnelser har faaet, og den Betydning, de have i Konkurrencen, maa det anses for rigtigt at værne imod Misbrug af selve Betegnelsen, saaledes at dens Anvendelse i alle Tilfælde, hvor der hos den, der anvender den, er Kendskab til deres Urigtighed, er strafbar. Da saavel det købende Publikum i Almindelighed som den legitime Produktion har Drav paa Beskyttelse imod de falske Varebetegnelser, maa Paataalen være ubetinget offentlig, hvorhos Lovovertrædelsen bør anses at foreligge i ethvert Tilfælde, hvor Betegnelsen er paaført Varen eller dens Indpakning, eller Varen med denne Betegnelse er bragt ind i Omsætningen. Som de Varebetegnelser, der i saa Henseende blive at ramme, har man i Forslaget nævnt Betegnelser, der indeholder en